

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/26555 en 06/28228 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van
30 november 2006 in de gedingen tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Op 6 juni 2006 heeft de minister het door appellant ingediende bezwaarschrift van 31 mei 2006 tegen het uitblijven van een beslissing op het bij brief van 20 augustus 2003 gedane verzoek om aanwending van zijn discretionaire bevoegdheid, als beroepschrift doorgezonden aan de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (hierna: de rechtbank). Dit beroepschrift is door de rechtbank in behandeling genomen onder procedurenummer AWB 06/28228.

Bij uitspraak van 30 november 2006, verzonden op 1 december 2006, heeft de rechtbank het tegen het besluit van 4 mei 2006 door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard, zich onbevoegd verklaard te beslissen ten aanzien van het beroep met procedurenummer AWB 06/28228 en dat beroep ingevolge artikel 6:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht teruggezonden aan de minister. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 december 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd met betrekking tot het besluit van 4 mei 2006 tot weigering aan appellant een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden bevestigd.

2.3. In de tweede grief klaagt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister terecht en op goede gronden zijn brief van 20 augustus 2003 niet mede heeft aangemerkt als een aanvraag om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Deze klacht treft doel. In de brief van 20 augustus 2003 heeft appellant de minister onder meer verzocht gebruik te maken van zijn

discretionaire bevoegdheid om hem in verband met zijn schrijnende situatie verblijf toe te staan. Gelet op de inhoud en strekking van de betreffende passage verstaat de Afdeling, anders dan de rechtbank, deze aldus, dat appellant de minister heeft verzocht hem met aanwenden van zijn discretionaire bevoegdheid, voorzien in artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000, een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. De rechtbank heeft niet onderkend dat het door appellant bij brief van 31 mei 2006 gemaakte bezwaar was gericht tegen het uitblijven van een beslissing op dit verzoek. Zij heeft evenwel met juistheid overwogen dat de minister dit bezwaarschrift ten onrechte aan haar heeft doorgezonden ter behandeling als beroepsschrift.

2.4. Ambtshalve wordt overwogen dat de rechtbank zich ten aanzien van het aldus ingestelde beroep, waaraan het kenmerk AWB 06/28228 is toegekend, ten onrechte onbevoegd heeft verklaard. Zij had dat beroep niet-ontvankelijk dienen te verklaren.

Het bezwaarschrift van 31 mei 2006 is evenwel terecht met toepassing van artikel 6:15 van de Algemene wet bestuursrecht aan de minister teruggezonden. De Staatssecretaris van Justitie dient alsnog op dit bezwaarschrift te beslissen met inachtneming van deze uitspraak.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak moet worden vernietigd, voor zover de rechtbank zich ten aanzien van het beroep met kenmerk AWB 06/28228 onbevoegd heeft verklaard. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling dat beroep alsnog niet-ontvankelijk verklaren. De aangevallen uitspraak dient voor het overige, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover de rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard ten aanzien van het beroep met kenmerk AWB 06/28228;
- III. verklaart het bij de rechtbank ingestelde beroep met kenmerk AWB 06/28228 niet-ontvankelijk;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

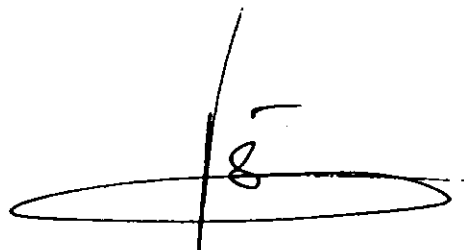
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2007

422

Verzonden: - 6 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/26555 (beroep) en 06/28228 (beroep)

Datum uitspraak: 30 november 2006

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Sudanese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. J.A.H. Schoofs,

tegen

de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 4 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 20 augustus 2003 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 31 mei 2006 heeft eiser beroep (06/26555) ingesteld tegen dit besluit.

Op 31 mei 2006 heeft eiser tevens bezwaar gemaakt tegen het uit blijven van een beslissing van verweerder ten aanzien van zijn discretionaire bevoegdheid eiser een verblijfsvergunning regulier te verlenen op grond van artikel 3.4, derde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Verweerder heeft dit bezwaarschrift op 6 juni 2006 als beroepschrift (06/28228) aan de rechtbank doorgezonden.

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden ter zitting van 9 november 2006. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.R. Berkhout.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Op 12 december 1997 heeft eiser een aanvraag gedaan om toelating als vluchteling. Bij besluit van 12 juli 1998 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dat besluit staat na de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle van 22 december 2000, met ongegrond verklaring van het beroep, in rechte vast. Op 19 juni 2001 heeft eiser een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel gevraagd. Bij besluit van 15 november 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 14 april 2005 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Almelo, het beroep van eiser tegen dit besluit ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 19 oktober 2005, heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) het hoger beroep van eiser gegrond verklaard, de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Almelo, van 14 april 2005 vernietigd en doende wat de rechtbank had behoren te doen, het beroep van eiser tegen het besluit van verweerder van 15 november 2002 ongegrond verklaard. Hiermee staat dit besluit van verweerder in rechte vast. Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

3. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

4. Eiser heeft verweerder op 20 augustus 2003 een brief geschreven waarin hij aandacht vraagt voor zijn schrijnende situatie. Verweerder heeft eiser naar aanleiding van dit schrijven bij brief van 8 november 2005 meegedeeld de brief van eiser aan te merken als een asielaanvraag en heeft eiser uitgenodigd voor een gehoor. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn (herhaalde) aanvraag de navolgende documenten overgelegd:

- een ongedateerde brief van de Sudan Liberation Movement aan Minister Van Aardenne, waarin hij om steun vraagt voor zijn organisatie in Nederland;
- een verzoek en toelichting op de te houden demonstratie van de Sudan Liberation Movement (SLM) van 12 april 2005;
- een brief van de Sudan Liberation Movement, van 23 april 2005, gericht aan het kantoor van de Verenigde Naties te Den Haag;
- een kopie van een e-mailwisseling op 12 en 13 oktober 2005 tussen mevrouw N. Jansen van de IND en eiser over de Sudan Liberation Movement;
- een kennisgevingsformulier van de gemeente Den Haag/Politie Haaglanden aangaande een demonstratie op 29 april 2005.

Eiser heeft verweerder verzocht zijn aanvraag inhoudelijk te beoordelen en daarbij rekening te houden met de samenhang tussen zijn afkomst als kleinkind van de koning van Sudan, zijn hoge functie bij de inlichtingendienst in Sudan, het feit dat hij in Sudan al twee keer gearresteerd is en zijn activiteiten in Nederland voor de Sudan Liberation Movement.

5. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de door eiser overgelegde documenten niet kunnen worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde

omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Gelet hierop heeft verweerder de aanvraag van eiser met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6, tweede lid, van de Awb afgewezen onder verwijzing naar de besluiten in de vorige procedures. Verweerder heeft voorts zich op het standpunt gesteld dat de brief van eiser van 20 augustus 2003 niet aangemerkt behoeft te worden als een aanvraag van eiser om hem op grond van de aan verweerder toekomende discretionaire bevoegdheid een verblijfsvergunning regulier te verlenen.

6. Eiser kan zich niet met het standpunt van verweerder verenigen en voert daartoe aan dat verweerder ten onrechte zijn aanvraag afwijst met toepassing van artikel 4:6, tweede lid van de Awb. Eiser vreest dat hij persoonlijk in de negatieve aandacht van de autoriteiten van Sudan staat en dat hij bij (gedwongen) terugkeer in Sudan onderworpen zal worden aan een behandeling als waartegen artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) bescherming beoogt te bieden. Daarnaast is eiser van mening dat verweerder zijn brief van 20 augustus 2003 tevens als een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wegens de schrijnendheid van zijn situatie.

7. De rechtbank overweegt als volgt.

Ten aanzien van het beroep asiel AWB nummer 06/26555

8. Ter beoordeling staat of eiser aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

9. De rechtbank is van oordeel dat in het licht van de toetsing van artikel 4:6 van de Awb, de thans overgelegde documenten niet kunnen afdoen aan het oordeel in de eerdere procedure en de motivering waarop dit besluit berust. Verweerder heeft terecht en op goede gronden zich op het standpunt gesteld dat alle thans door eiser aangehaalde feiten en omstandigheden reeds in de vorige procedure(s) ingebracht en beoordeeld zijn. Reeds in de vorige procedure is vastgesteld dat geenszins is gebleken dat de hier uitgevoerde activiteiten een voortzetting zouden zijn van activiteiten in het land van herkomst dan wel dat de Sudanese autoriteiten op de hoogte zijn van de activiteiten van eiser in Nederland. In zoverre kunnen de activiteiten nog steeds niet afdoen aan het eerdere besluit en de motivering waarop dit berust.

10. Voor zover van de zijde van eiser wordt gesteld dat hij vreest voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) in verband met de bijzondere positie die hij in Sudan gelet op zijn afkomst en zijn functie bij de inlichtingendienst en de bijzondere positie die hij hier in Nederland heeft ingenomen als voorzitter van de Sudan Liberation Movement waardoor sprake zou zijn van omstandigheden die meebrengen dat van de toepassing van artikel 4:6 van de Awb moet worden afgezien, overweegt de rechtbank als volgt.

11. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna de Afdeling) heeft overwogen in een uitspraak van 5 maart 2002 (JV 2002, 125), moet zelfs indien sprake is van gedwongen terugkeer naar een land waar, naar gesteld een risico bestaat op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing, in de regel worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels, welke ertoe strekken de nationale autoriteiten in staat te stellen aanvragen om een verblijfsvergunning op ordelijke wijze af te doen. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze regels niet tegen te werpen. Artikel 4:6 van de Awb is een regel in voorbedoelde zin aldus de Afdeling. De rechtbank ziet in hetgeen eiser heeft aangevoerd en gelet op het feit dat al hetgeen eiser heeft aangevoerd reeds in rechte beoordeeld is, geen aanknopingspunten artikel 4:6 van de Awb niet tegen te werpen.

12. Derhalve is het beroep gericht tegen het besluit eiser geen verblijfsvergunning bepaalde tijd asiel te verlenen ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Ten aanzien van het beroep regulier AWB nummer 06/28228

13. Bij brief van 20 augustus 2003 heeft eiser verweerder verzocht zijn aanvraag alsnog nader te willen bekijken. Verweerder heeft deze brief terecht en op goede gronden niet aangemerkt als een aanvraag van eiser om hem op grond van de aan verweerder toekomende discretionaire bevoegdheid een verblijfsvergunning regulier te verlenen. Verweerder heeft de brief van 20 augustus 2003, gelet op de inhoud en strekking van de brief en in het licht van de politieke ontwikkelingen sinds 14 januari 2003 en de uitspraken van de minister over het gebruik van diens discretionaire bevoegdheid terecht en op goede gronden beschouwd als een verzoek om heroverweging van het eerdere afwijzende en inmiddels in rechte onaantastbare besluit op de eerdere aanvraag van eiser om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft eiser hiervan bij brief van 8 november 2005 op de hoogte gesteld.

14. De rechtbank overweegt voorts dat de bij brief van 8 november 2005 door verweerder gegeven reactie op het verzoek om heroverweging van de eerdere afwijzende beslissing een besluit is in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht.

15. De rechtbank is van oordeel dat het feit dat eiser in de zienswijze van 29 maart 2006 naar aanleiding van het voornemen van 2 maart 2006 zich op het standpunt stelt dat verweerder de brief van 20 augustus 2003 tevens had dienen te beschouwen als een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met betrekking tot het beleid voor "extra schrijnende gevallen", maakt het voorgaande niet anders, omdat het niet mogelijk is de grondslag van een verzoek te wijzigen, nadat daarop is beslist en verweerder eiser, zoals hiervoor is overwogen, reeds bij besluit van 8 november 2005 ervan op de hoogte heeft gesteld dat de aanvraag wordt beschouwd als een asielaanvraag waaromtrent eiser nader zal worden gehoord.

16. Het bezwaarschrift van eiser van 31 mei 2006 gericht tegen het uitblijven van een beslissing van verweerder is naar het oordeel van de rechtbank, gelet op het voorgaande, ten onrechte doorgezonden aan de rechtbank. Verweerder heeft miskend dat het bezwaarschrift gericht was tegen het besluit ten aanzien van de asielaanvraag waarop op 4 mei 2006 door verweerder is beslist. Ingevolge artikel 6:15, tweede lid van de Awb stuurt de rechtbank het bezwaar dan ook terug naar verweerder.

Registratienummers: 06/26555 en 06/28228

5

De beslissing**De rechtbank**

verklaart het beroep asiel (Awb 06/26555) ongegrond.

verklaart zich onbevoegd ten aanzien van het beroep regulier (Awb 06/28228) te beslissen en stuurt het beroep ingevolge artikel 6:15, tweede lid van de Awb terug naar verweerder.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 30 november 2006 in tegenwoordigheid van mr. B. Kordelaar als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP**01 DEC 2006**

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

VAN DER MEULEN HENNY & VAN AALST

HUISSENSESTRAAT 55

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 DEC 2006	
ZAAKNR.	9362/1
AAN:	Zuberg 9362/1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Bezoekadres:
Huissensestraat 55
Arnhem

Correspondentieadres:
Postbus 30109
6803 AC Arnhem

tel. 026 - 322 91 47
fax 026 - 322 68 95
www.mha-advocaten.nl

ADVOCATEN EN PROCUREURS:

mr. A.Th.L. van der Meulen*
mw. mr. S.I. Henny
mr. P.L.P.M. van Aalst
mr. J.A.H. Schoofs
mw. mr. L. Veenstra

strafrechtsspecialist*

JURIDISCH MEDEWERKER:

G.J. van der Graaf

Per fax

UW KENMERK :

INZAKE

/ Ministerie van Justitie GCPV JS/200628894/JS

ARNHEM

28 december 2006

Onderwerp: hoger beroepsschrift inzake Awb 06/26555

Betreft :

IND-nr. : 9712.11.4031

Geacht College,

De heer geboren op van Soedaneze nationaliteit, hierna te noemen appellant, heeft in het schrijven aan verweerder d.d. 20 augustus 2003 verzocht om aandacht voor zijn schrijnende situatie en gebruikmaking van de discretionaire bevoegdheid van verweerder. Verweerder heeft in zijn schrijven d.d. 8 november 2005 deze brief als een aanvraag aangemerkt.

Bij beschikking van 4 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Appellant heeft daartegen op 31 mei 2006 beroep ingesteld. Bij uitspraak van 30 november 2006, verzonden op 1 december 2006, heeft de rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het beroep ongegrond verklaard (bijlage).

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de rechtbank en tekent daartegen hoger beroep aan.

Appellant kiest bij de indiening van het beroepsschrift woonplaats ten kantore van mr. J. Schoofs aan de Huissensestraat 55 te Arnhem (postadres: postbus 30109, 6803 AC

Amhem), die verklaart uitdrukkelijk te zijn gemachtigd als bepaaldelijk gevolmachtigde tot het instellen van alle rechtsmiddelen betreffende de asielprocedure, daarbij begrepen hoger beroep, en als zodanig zal optreden met het recht van vervanging (bijlage).

Het hoger beroepschrift berust op de volgende grieven.

Grief 1

De rechtbank heeft ten onrechte onder punt 11 van de bestreden uitspraak overwogen dat gelet op hetgeen door appellant is aangevoerd dit geen bijzondere op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden betreffen waardoor de in het nationale recht neergelegde procedureregels wegens een reeel risico op schending van art.3 EVRM terzijde dienen te worden gesteld.

Toelichting

Appellant is van mening dat alles overziende, met nadruk de zeer slechte mensenrechtensituatie in Soedan en de strikte controle door de Soedanese autoriteiten bij inreis, vaststaat dat hij ernstige problemen zal ondervinden bij terugkeer. Dat het asielrelaas van appellant niet direct in zijn eerste asielprocedure volledig aan verweerder is voorgelegd kan appellant niet verweten worden, nu zijn koninklijke afkomst voorafgaande aan de strijd in Dafur in het geheel niet relevant was voor de problemen waar appellant zijn land voor was ontvlucht. Ten tijde van zijn eerste asielverzoek waren er in Dafur geen grootschalige etnische conflicten. Uit de thans beschikbare informatie blijkt dat appellant zich als opposant heeft gekeerd tegen de Soedanese autoriteiten en dat dit in samenhang met zijn directe afstamming van de laatste koning van de Fur en de daarmee samenhangende invloed op de Fur bevolkingsgroep bij terugkeer groot gevaar zal opleveren.

Grief 2

De rechtbank heeft in de bestreden uitspraak onder punt 13, ten onrechte overwogen dat de brief van 20 augustus 2003 van appellant aan verweerder terecht en op goede gronden niet is aangemerkt als een aanvraag van appellant hem op grond van de aan verweerder toekomende discretionaire bevoegdheid een verblijfsvergunning te verlenen.

De rechtbank heeft in dit verband voorts ten onrechte onder punt 14 overwogen dat de bij brief van 8 november 2005 door verweerder gegeven reactie op het verzoek om heroverweging van de eerdere afwijzende beschikking een besluit is in de zin van art.1:3 van de Algemene wet bestuursrecht.

Toelichting

Appellant is van mening dat gezien de inhoud van zijn brief van 20 augustus 2003, waarin aan verweerder uitdrukkelijk gevraagd wordt om gebruikmaking van zijn

discretionaire bevoegdheid, en waarin is gewezen op de lange duur van het verblijf van appellant in Nederland en zijn mate van integratie, deels als een reguliere aanvraag beschouwd had moeten worden. De mededeling van verweerder in zijn brief van 8 november 2005 is geen beschikking in de zin van art.1:3 Awb maar een mededeling omtrent het te volgen traject betreffende het asielgerelateerde deel van de brief van appellant van 20 augustus 2003.

Conclusie

Appellant is op grond van het bovenstaande van mening dat ernstige gebreken kleven aan de bestreden uitspraak.

Appellant verzoekt u daarom de aangevoerde grieven gegrond te verklaren en aldus doende:

- I. De bestreden uitspraak te vernietigen;
- II. De beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 4 mei 2006 te vernietigen;
- III. De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen tot her vergoeden van de proceskosten.

Hoogachtend,

J. Schoofs

Bijlagen:

1. Afschrift uitspraak rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem d.d. 30 november 2006, verzonden op 1 december 2006
2. Afschrift machtiging.

hoogachtend,

J.A.H. Schoofs

